

Jerzy Głosik

Nowa Wieś, pow. Żnin

Informator Archeologiczny : badania 2, 118-119

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

z eksploatacją solanek. W Maszkowicach zachowała się nazwa miejscowa "solnisko" odnosząca się do podmokłej dolinki położonej na przeciw wzgórza grodzisko.

NIECIECZ I NIEWIADOMA,
pow. Sokołów Podlaski

patrz epoka brązu

NOWA HUTA - Kościelniki Cło

patrz okres neolitu

NOWA WIEŚ, pow. Żnin

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadził dr Jerzy Głosik. Finansowało
PMA w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Cmentar-
zysko z okresu ~~halstackiego~~.

Wczesną wiosną 1968 r. został odkryty grób skrzynkowy kamienny, zawierający pochówki ciałopalne. Badania przeprowadzono w dniach 21 - 23.III.1968 r.

Grób zbudowany był w formie skrzyni "trapezowatej" z 12 dużych głazów kamiennych /nie licząc mniejszych, dodatkowo wzmacniających konstrukcję/, wzdłuż osi podłużnej północ-południe. Większa podstawa tego trapezu na zewnątrz wynosiła 1,78 m, długość całkowita 3,35 m.

Charakter konstrukcji grobowej nie był jednolity. Północną jego partię zajmowała właściwa komora grobowa, w której stwierdzono 24 pewne pochówki ciałopalne, złożone w 18 dużych naczy-

niach-popielnicach, w większości przykrytych misami. Pozostałe przepalone szczątki ludzkie składane były w kubkach, czerpakach i miseczkach. Były to przypuszczalnie pochówki dzieci. Kilka naczyń grobowych uległo zniszczeniu, co uniemożliwia wydzielenie pełnego ich składu, w przybliżeniu liczba ta przekraczała 30 pozycji.

Powyższa partia grobu obwarowana była gładzami o wadze w granicach 1/2 tony. Natomiast w mniejszej partii południowej stanowiącej pewien "przedsionek", ściany zbudowane były z płasko ciosanych płyt kamiennych. Przemawiały tu względy praktyczne, albowiem lżejsze płyty łatwiej się przesuwają przy otwieraniu komory grobowej. Nie stwierdzono śladów przykrycia komory grobowej. Dno wyłożone było gliną a w miejscu, gdzie złożono naczynia, kilku jej warstwami.

Pod względem chronologicznym grób w Nowej Wsi związany jest z młodszą fazą wczesnej epoki żelaza /około 400 lat p.n.e./ i zalicza się do obiektów o charakterze rodowym, który mógł być używany w ciągu kilkudziesięciu lat. W sensie kulturowym powyższy obiekt grobowy łączyć można z wczesnym etapem rozwoju tzw. kultury wschodnio-pomorskiej.

Grób z Nowej Wsi został w pełni zrekonstruowany i eksponowany w Muzeum w Biskupinie.

OBOJNA - ZAOSIE, pow. Tarnobrzeg

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Ewa Szarek-Waszkowska.

Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy

sezon badań. Komentarzysko z okresu halsztackiego /?/